

kirken, og det er en balance, som vi gerne vil have et meget vågent øje på.

Vi vil derfor gerne spørge statsministeren, om han ikke har lyst til at tage en samtale med kirkeministeren for at forebygge, at sådan en situation opstår igen.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil i samme anledning gerne spørge statsministeren, om statsministeren på samme måde vil sikre, at kirkeministeren heller ikke gør sig til dommer over, hvordan kirken skal behandle de danske borgere. Her tænker jeg specielt på kirkeministerens udtalelser om de homoseksuelles rettigheder i den skattefinansierede folkekirke.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke statsministeren synes, at det er et selvstændigt problem for regeringen, at det kan være nødvendigt for en minister og i dette tilfælde biskopperne at sætte sig sammen og blive enige om, hvad ministeren reelt mener.

Jeg står her med en fælles pressemeddelelse eller udtalelse, som ministeren og biskopperne har udsendt netop efter mødet den 10. januar. Jeg vil gerne have lov at læse op fra det første punkt, hvor der står: »Der er enighed om, at Kirkeministeriets pressemeddelelse af 4. januar 2002 i sit indhold er udtryk for kirkeministerens officielle holdning«.

Er det ikke et problem, at man sådan i fællesskab skal blive enig om, hvad kirkeministerens officielle holdning er, at ministre ikke af sig selv bare kan få det klaret på ordentlig og redelig vis?

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige sige, at i den kirkelige debat har det heldigvis altid været sådan, at der var en fri og saglig tone, hvor man ikke pakkede tingene ind.

Jeg vil gerne sige om den nuværende kirkeministers ord, at de er aldeles ikke en overskridelse af nogen zoner. Kirkeministeren har som den sognepræst, og det vil sige den med folkekirken fortrolige, hun er, udtalt sig klart og tydeligt om spørgsmål, som tilkommer hende. Hun har udtalt sig om et salmebogsforslag, der er blevet påtvunget folkekirken af en tidligere kirkeminister.

Hun har aldeles ikke anfægtet noget som helst i kirkens indre liv, dette ofte misbrugte ord. Jeg gad vidst, om fru Pernille Blach Hansen er i

stand til over for mig at redegøre for, hvad kirkens indre liv er, og jeg tvivler.

Men må jeg sige: Problemet i denne sag er udelukkende biskoppernes magtfuldkommenhed. Biskopperne har optrådt kollektivt, fordi de ønsker at gøre folkekirken til en bispekirke. Det er den ikke. Den er en folkekirke.

Formanden:

Er der et spørgsmål, hr. Søren Krarup?

Søren Krarup (DF):

Jamen jeg kan så spørge statsministeren, om han ikke er ganske enig med mig i det.

Formanden:

Det lader vi så gå videre til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til fru Karen Klint, at som alle ved, gik mit parti i hvert fald til valg under overskriften »tid til forandring«. Det er der også kommet på Kirkeministeriets område, og jeg glæder mig over, at landet har en kirkeminister, som er kendt. Selvfølgelig skal den debat foregå på en måde, så alle kan være tjent med det, og sådan synes jeg også det har været.

Jeg er glad for, at efter det møde, som har været mellem kirkeministeren og biskopperne, er alle glade og tilfredse, og så har jeg ikke mere at føje til det. Derfor må jeg også sige til fru Pernille Blach Hansen, at jeg ser overhovedet ikke noget problem i den her sag, overhovedet ikke.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne gentage, at det er ikke tonen i debatten, der forskrækker socialdemokrater. Det er heller ikke det, at vi får en aktiv kirkeminister, der provokerer nogle debatter, der forskrækker os eller giver anledning til, at vi stiller nogle spørgsmål.

Det er konsekvensen af debatten, vi kan frygte lidt: hvis der bliver sået tvivl om det principielle i det samvær og den sammenhængskraft, der via vores grundlov er mellem staten og kirken. Finder statsministeren det slet ikke betænkeligt, når kirkeministerens adfærd kan bringe nogle overskrifter frem, hvor der står »Kirkeministeren til kamp mod den professionelle kirke«? Jeg ved jo godt, at det ikke er kirkeministeren, der laver overskrifterne, men med en sådan overskrift er der jo andre end os, der frygter, at

Kl. 13.30